

Maahanmuuttopoliittinen ohjelma

20.1.2017

Euroopan unioni ja Suomi ovat hoitaneet vuonna 2015 kärjistynyttä Euroopan pakolais- ja siirtolaisuusongelmaa hyvin heikosti.

Komissio ja Suomen hallitus eivät tarttuneet ehdotuksiin EU-maihin suuntautuneen maahanmuuton hillitsemiseksi. Aluksi keskityttiin toimenpiteisiin, jotka itse asiassa helpottivat ja edistivät muuttoliikettä. Vasta kun yli miljoona maahanmuuttajaa oli tullut EU-alueelle, muuttoliikettä ryhdyttiin hillitsemään.

Suomen olisi tullut vuoden 2015 syksyllä palauttaa osittaiset rajatarkastukset, kuten Itävalta ja Saksa olivat jo tehneet. Tämän sijaan hallitus perusti järjestelykeskuksen, jonka kautta maahanmuuttajia ryhdyttiin ohjaamaan eri puolille maata. Tilanne rauhoittui vasta sen jälkeen kun aluksi Tanska ja pian sen jälkeen Ruotsi palauttivat tarkastukset.

Suomeen ehti tulla yli 30 000 maahanmuuttajaa, joista useimmilla ei ole oikeutta turvapaikan saamiseen. Vain neljään EU-maahan tuli suhteellisesti laskien enemmän maahanmuuttajia kuin Suomeen. Tästä huolimatta Suomi on ottanut vastaan suhteellisesti eniten komission kiintiöimiä turvapaikanhakijoita Kreikasta ja Italiasta.

Suomen tulee vaikuttaa maahanmuuttoon sekä YK:n, EU:n että kansallisella tasolla.

Väestönkasvu, ilmastonmuutos, köyhyys ja sotilaalliset kriisit ovat synnyttäneet ennen näkemättömän laajoja muuttoliikkeitä sekä maiden sisällä että yli valtiollisten rajojen. Ennusteiden mukaan ne ovat entisestään voimistumassa.

Hallitsemattomat muuttoliikkeet aiheuttavat voimakkaita ristiriitoja ja usein pahoja ongelmia. Niitä on pyrittävä hillitsemään ennen muuta YK-järjestelmän puitteissa. Myös EU on tässä Suomelle hyvä vaikutuskanava. Sotilaallisissa kriiseissä osapuolten on kannettava oma vastuunsa syntyvistä pakolaisongelmista.

Pakolaisuuteen ja siirtolaisuuteen liittyvät kansainväliset sopimukset tulee uudistaa nykyoloja vastaaviksi.

YK:ssa hyväksytyt kestävä kehityksen tavoitteet on edistettävä tehokkaasti. On keskityttävä olojen parantamiseen ennen muuta niillä alueilla, joilta ihmiset lähtevät liikkeelle nälän ja köyhyyden vuoksi. Tällä toiminnalla tulee olla keskeinen sija Suomen harjoittamassa kehitysyhteistyössä. Suomen tulee nopeasti kohottaa kehitysyhteistyömäärärahojensa BKT-osuus 0.7 %:iin.

Sotilaallisten kriisien ratkaisemiseksi ja väkivaltaisuuksien lopettamiseksi on tehtävä kaikki mahdollinen. Suomen on astuttava eturiviin konfliktien ennalta ehkäisemisessä ja niiden ratkaisemisessa.

EU:n ja jäsenmaiden tulee puuttua tehokkaasti muuttoliikkeen alkusyihin, väkivaltaan ja köyhyyteen. Pakolaisia ja siirtolaisia on autettava ensi sijassa lähellä heidän asuinseutujaan, jotta kotiinpaluu olisi myöhemmin helposti toteutettavissa.

EU:n on huolehdittava pakolaisleireillä asuvien ihmisten hyvinvoinnista: turvallisuudesta, hyvästä ravinnosta, terveydenhuollosta ja lasten kouluttamisesta.

Eurooppaan pyrkiville on luotava yhteistyössä naapurimaiden ja YK:n pakolaisjärjestön kanssa hyvin hoidettuja uusia leirejä, joilla selvitetään oikeudet turvapaikkaan ja joilta paikan saaneita otetaan vastaan kiintiöpakolaisina. Kaikkien EU-maiden on avattava YK-järjestelmän mukainen kansallinen pakolaiskiintiö.

EU:ssa on pidettävä voimassa Dublinin sopimus, jonka mukaan turvapaikkaa on haettava siinä maassa, johon ensimmäisenä saavutaan. Tämän toteuttamiseksi jäsenmaiden on valvottava omia ulkorajojaan.

EU:n ulkorajoilla olevia jäsenmaita on tuettava tehokkaan rajavalvonnan toteuttamiseksi. Jäsenmaiden tulee voida itse päättää, ottavatko ne vastaan muiden maiden kautta EU:n alueelle tulleita maahanmuuttajia.

Suomen tulee huolehtia siitä, että maahanmuuttopolitiikka säilyy omissa käsissämme ja että tarvittavat päätökset perustuvat kansallisen itsemääräämisoikeutemme kunnioittamiseen.

Maahanmuuttajien etuudet on pidettävä samalla tasolla muiden EU-maiden kanssa. Rajavalvonta on tarvittaessa nopeasti palautettava.

Unionissa on luotava järjestelmä, jonka puitteissa otetaan vastaan työhön pyrkiviä maahanmuuttajia. Lähtökohtana tulee olla työvoiman tarve ja osaamisen monipuolistaminen.

Työvoiman liikkuvuutta EU:n jäsenmaiden välillä tulee voida tarvittaessa rajoittaa. Ulkomaisen työvoiman palkkauksessa on noudatettava jäsenmaan lakeja ja työehtosopimuksia.

Maahan tulleiden turvapaikkahakemukset on käsiteltävä ja kielteisen päätöksen saaneet poistettava maasta nopeasti. Lainvoimaisen päätöksen toimeenpanon haittaamista tai estämistä ei tule hyväksyä.

Suomen pakolaiskiintiö on asetettava tasolle, joka vastaa EU-maiden suhteellista keskitasoa.

Suomen tulee edistää työperäistä maahanmuuttoa erityisesti sellaisista maista ja sellaisilta alueilta, joilta tulevilla on hyvät edellytykset kotoutua ja työllistyä pysyvästi. Suomalaisten paluumuuttoa on edistettävä.